

10 e Kamer

Nr. 706/04
VAN HET PARKET

Nr. 98673
VAN HET ARREST

25 mei 2007

Het hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest uitgesproken in de zaak:

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

not. 66.70.1131/00 van het openbaar ministerie tegen:

1.Nr. _____, rijkswachter, geboren te _____ op _____
wonende te _____,

2.Nr. _____, bediende, geboren te _____
op _____, wonende te _____,

Verdacht van :

de eerste en de tweede :

Als dader, in de zin van artikel 66 van het Strafwetboek, om de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd, of om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt; om door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn/haar bijstand niet had kunnen worden gepleegd; om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt:

Met overtreding van de artikelen 1, 2, 42§1.1°, 66, 68 en 72 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, door het uitvoeren van werken, het instandhouden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen, of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften van de bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel IV van dit decreet, om zonder voorafgaandelijke schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van burgemeester en schepenen, gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van één of meerdere vaste inrichtingen, afgebroken te hebben, herbouwd te hebben, een bestaande woning verbouwd te hebben, instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd, Thans gewijzigd ingevolge het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (in werking getreden op 1 mei 2000) als volgt:

Met overtreding van de artikelen 3, 4, 19, 99§1.1°, 146, 149, 160 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 door het uitvoeren van werken, het instandhouden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen, of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften van de ruimtelijke structuur- en uitvoeringsplannen en verordeningen, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel II van het decreet, om zonder voorafgaandelijke stedenbouwkundige vergunning, gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van één of meerdere vaste inrichtingen, een bestaande inrichting of bestaand bouwwerk afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid te hebben, instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd,

terzake op het perceel kadastraal gekend onder

met een oppervlakte van 17a 60ca, gelegen te
eigendom van eerste en tweede
beklaagde, krachtens een akte van schenking, verleden door het ambt
van notaris te op 25 februari 1995, alsook krachtens de
akte tot wijziging van het huwelijkscontract tussen eerste en tweede
beklaagde, verleden door het ambt van notaris te op 18
februari 1995, met name :

A. te in de periode van 6 oktober 1999 tot 16 november 2000
:

het herbouwen van een woning zonder in het bezit te zijn van de
voorafgaandelijke en schriftelijke vergunning van het college van
burgemeester en schepenen

B. te in de periode van 16 november 2000 tot 12 januari
2004:

het instandhouden van de herbouwde woning, gebouwd zonder in het
bezit te zijn van de voorafgaandelijke en schriftelijke vergunning van het
college van burgemeester en schepenen.

**Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Leper van 26 april
2004, 9de kamer, rechtdoende op tegenspraak, werd als volgt
beslist:**

Verklaart de feiten in hoofde van de beide beklaagden niet bewezen.

Ontslaat de eerste beklaagde uit dien hoofde van iedere
rechtsvervolging dienaangaande.

Ontslaat de tweede beklaagde uit dien hoofde
van iedere rechtsvervolging dienaangaande.

Rechtdoende omtrent de herstellvordering van de gewestelijke
stedenbouwkundige inspecteur d.d. 14.11.2001:

Verklaart zich zonder rechtsmacht om te oordelen over deze herstellvordering.

Beveelt dat huidig vonnis op de kant van de overgeschreven dagvaarding of van het overgeschreven exploit ingeschreven zal worden op de wijze, bepaald in artikel 84 van de hypotheekwet en dat bij gebrek aan een overschrijving als bedoeld in het eerste lid van artikel 160 Decreet 18.05.1999, huidig vonnis ingeschreven dient te worden op de kant van de overschrijving van de titel van verkrijging

Legt de kosten van het geding ten laste van de Staat.

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld op 6 mei 2004 door het Openbaar Ministerie tegen beide beklaagden.

* * *

Het hof hoorde op de openbare terechtzitting in het Nederlands:

de beklaagden in hun middelen van verdediging, bijgestaan door meester advocaat te

het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van advocaat-generaal.

* * *

1.1. Het hoger beroep van het openbaar ministerie werd tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld; het is ontvankelijk.

1.2. De zaak werd op de terechtzitting van 3 mei 2007 in haar geheel hernomen voor de gewijzigde samenstelling van de zetel.

2.1. De telastleggingen dienen te worden verbeterd als volgt :

“Als dader, in de zin van artikel 66 van het Strafwetboek, om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden:

A. Bij inbreuk op artikel 42 § 1, strafbaar gesteld door de artikelen 66 (1° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormeld decreet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), tot en met 30 april 2000 en vanaf 1 mei 2000 bij inbreuk op artikel 99 §1,1°, strafbaar gesteld door de artikelen 146 (1°,

2° en 5° lid) en 149 en 160 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999, de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door in casu

op het perceel kadastraal gekend onder

*met een oppervlakte van 17a 60 ca, gelegen te
eigendom van eerste en tweede*

beklaagde,

te op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 6 oktober 1999 tot 16 november 2000

het gedeeltelijk herbouwen van een woning.

B. Bij inbreuk op artikel 99 §1,1°, strafbaar gesteld door de artikelen 146 - 1°, 147, 148 en 149 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999, door namelijk de bij artikel 99 § 1-6° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door in casu :

te van 16 november 2000 tot 5 december 2002

de onder A omschreven toestand in stand gehouden te hebben."

Van deze verbeteringen werd aan de beklagden kennis gegeven. Voor elke verbeterde telastlegging geldt dat zij betrekking heeft op hetzelfde feit als datgene dat er in de oorspronkelijke dagvaarding aan ten grondslag ligt.

2.2. Het feit in de verbeterde telastlegging A te last gelegd aan de beide beklagden maakt thans een inbreuk uit op art.99 § 1.1°, strafbaar gesteld door de art.146 eerste lid 1° en 3°, derde en vierde lid, 147 en 149 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999), zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999, 26 april 2000, 13 juli 2001, 8 maart 2002, 19 juli 2002, 4 juni 2003, 21 november 2003, 7 mei 2004, 22 april 2005 en 10 maart 2006, hierna genoemd DORO.

2.3. Het artikel 146, derde lid van het DORO, zoals gewijzigd door artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003, in de mate dat het niet vernietigd werd door het Grondwettelijk Hof bij arrest nr.14/2005 van 19 januari 2005, bepaalt dat het misdrijf van in stand houden van inbreuken bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° nog slechts strafbaar is voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden. Ingevolge artikel 2 lid 2 van het Strafwetboek dient van deze mildere strafwet ter zake toepassing te worden gemaakt.

Het hof dient derhalve na te gaan of het in de verbeterde telastlegging B te last gelegd misdrijf van in stand houden nog langer strafbaar is.

De handelingen en werken waarop de verbeterde telastlegging A betrekking heeft zijn volgens het gewestplan vastgesteld bij Koninklijk Besluit van 14 augustus 1979, gelegen in agrarisch gebied met ecologisch belang, ruimtelijk kwetsbaar gebied in de zin van artikel 146, 4° lid DORO. Het onder B aan de eerste en de tweede beklagde te last gelegde misdrijf van in stand houden is dan ook nog steeds strafbaar.

3. De feiten ten grondslag liggend aan de telastleggingen zijn, voor zover bewezen, in hoofde van de eerste en de tweede beklagde de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, daar zij onderling verbonden zijn door eenheid van doel en verwezenlijking, waarvan de termijn van verjaring voor het geheel van de feiten, die elk onderling niet gescheiden zijn door een langere termijn dan de verjaringstermijn, slechts begint te lopen vanaf het laatste feit, met name op 5 december 2002, zodat de strafvordering nog niet verjaard is.

4.1. Uit informatie verstrekt door de beklagden, niet weerlegd door de strafinformatie, blijkt dat de te last gelegde bouwwerken gestart werden op 1 mei 2000, zodat de telastlegging A, voor zover betrekking op de periode vóór 1 mei 2000 niet bewezen is.

4.2. Door de gegevens van het opsporingsonderzoek en het onderzoek ter terechtzitting van het hof zijn de telastlegging A, voorzover zij betrekking heeft op de periode vanaf 1 mei 2000, en de telastlegging B, beide zoals hiervoor verbeterd, in hoofde van de eerste en de tweede beklagde bewezen.

Op 16 november 2000 werd door de verbaliserende politie zintuiglijk vastgesteld dat nagenoeg de volledige woning was afgebroken en zich in een eerste heropbouwingsfase bevond. Vermeld werd dat van het voorste deel van de woning aan de straatzijde (beslaande circa één derde van de woning) de ruwbouw volledig beëindigd was en het grootste deel van de woning achteraan praktisch volledig afgebroken was. Enkele binnenmuren (waarmede duidelijk bedoeld werd : de binnenste muren van de spouwmuren of de buitenmuren) waren deels opgetrokken. Gezien de oude vloeren nog zichtbaar waren, werd verondersteld dat deze opgetrokken werden op de oude funderingen.

Uit de bij het proces-verbaal gevoegde foto's (stuk 4 strafdossier) en de door de beklagden ter terechtzitting van het hof van 8 maart 2007 neergelegde foto's (stukken 2), alle genomen vóór de beweerde stormschade van 29 oktober 2000, blijkt dat het voorste deel van de woning (gelijkvloers en dakverdieping) volledig herbouwd werd. Het dakgebinte van het tweede gedeelte was volledig verdwenen, zo ook de gewelven tussen het gelijkvloers en de eerste verdieping. Van het tweede gedeelte stond een deel van de oude buitenmuren er nog, doch een aanzienlijk deel was reeds heropgebouwd.

Dergelijke werken zijn vergunningsplichtig. Zij kunnen immers niet beschouwd worden als instandhoudings- of onderhoudswerken, maar maken een ten dele uitgevoerde heropbouw uit.

Het gaat niet om werken die beoogden de bestaande woning voor de toekomst ongewijzigd veilig te stellen, noch om werken die de woning

anders in bouw zouden maken, maar om een nieuwbouw. Het feit dat hierbij eventueel een klein deel van de oude woning zou worden herbruikt, doet hieraan geen afbreuk. De foto's die de situatie weergeven op 16.11.2000 (stuk 4) tonen zonder meer aan dat het gaat om een heropbouw van een woning.

4.3.1. De beklaagden betwisten ten onrechte de aanwezigheid van het moreel of (schuld-) bestanddeel, bestaansvoorwaarde opdat van een misdrijf als rechtsgrond voor bestraffing sprake zou kunnen zijn. Het decreet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening bevat geen aanduiding nopens het moreel element, zodat het bewust en vrijwillig handelen van de beklaagden volstaat. Dat van dit laatste sprake is wordt verondersteld bij het plegen van de materiële handeling, die als de uiting van de vrije en bewuste wil van de beklaagden moet worden aangezien, nu zij het bestaan van een schulduitsluitingsgrond, zoals overmacht of onoverkomelijke dwaling, of van een rechtvaardigingsgrond, zoals noodtoestand, volstrekt niet geloofwaardig maken.

4.3.2. In het bijzonder beroepen de beklaagden zich op het verkeerd advies dat zij van de burgemeester zouden hebben bekomen; advies dat grond voor een onoverwinnelijke dwaling in hun hoofd zou uitmaken.

Bij brief van 6 oktober 1999 aan de burgemeester van
schreven de beklaagden :

" Betreft : werken aan het woonhuis gelegen in

Aansluitend op ons telefonisch contact van 1 oktober jl. werden wij op 4 oktober door uw diensten in kennis gesteld van het feit dat bovenvermelde woning gelegen is in agrarisch gebied met ecologisch belang. Naar wij menen begrepen te hebben mogen er daardoor aan de woning alleen onderhouds- en instandhoudingswerken uitgevoerd worden.

Om de woning in stand te houden dienen volgende werken te worden uitgevoerd:

- versteviging en vernieuwing van de daken;*
- vervanging van alle ramen en deuren;*
- vervanging van de topgevels;*
- vervanging van de façadesteen rondom het huis.*

Tevens zijn we van plan om een bijkomende regenput te plaatsen, alsook een septische put. Aangezien de verwarming met stookolie gebeurd (sic) en om plaats te winnen hadden wij graag een tank voor stookolie in de grond geplaatst.

Mogen wij u vragen ons mede te delen of de opgesomde werken stroken met de term "onderhouds- en instandhoudingswerken" en of wij eventueel bijkomende aanvragen moeten doen of formulieren moeten invullen.... "

Bij brief van 11 oktober 1999 meldt de burgemeester :

"Hierbij kunnen wij U melden dat voor onderhouds- en herstelwerken aan een bestaande woning geen bouwvergunning vereist is.

Het spreekt van zelf dat het hier louter gaat om herstelwerken als zijnde het vernieuwen van het bestaande dak, het vervangen van ramen deuren, façadestenen enz. zonder volumewijziging aan het bestaande gebouw.

Het plaatsen van een regenwaterreservoir en een septische dienen geplaatst buiten de rooilijn op Uw privaat terrein.

In bijlage sturen wij U de nodige aanvraagformulieren voor het bekomen van een saneringspremie, dit inzonder voor de sanering van het dak en het vervangen van de ramen." (sic)

In tegenstelling tot hetgeen beklagden voorhouden werd hun door de burgemeester geen foutief advies verleend en konden de in hun brief opgegeven geplande werken beschouwd worden als instandhoudings- en onderhoudswerken. Dit was zeker het geval voor het vervangen van de ramen en deuren en de vervanging van de façadesteen rondom het huis. Doch ook de versteviging en vernieuwing van de daken, wat geen vervanging van het dakgebinte of de dragende balken van het dak, met uitzondering van plaatselijke herstellingen, omvat, kon worden beschouwd als een instandhoudings- en onderhoudswerk, evenals de vervanging van topgevels, te begrijpen als een plaatselijke herstelling.

De door de burgemeester verleende toelichting dat de werken in geen geval een volumewijziging mochten inhouden, was zeker relevant nu beklagden in hun besluiten erkennen dat zij - anders dan voorgehouden in hun schrijven aan de burgemeester waarin zij melding maakten van de "vervanging" van de façadesteen rondom het huis - de intentie hadden een façadesteen voor de oude bestaande buitenmuren op te trekken, wat wel degelijk een volumetoename tot gevolg zou hebben gehad.

Nergens in hun brief maken de beklagden gewag van de afbraak van bestaande dragende muren, constructieve elementen van het gebouw.

De beklagden die heel wat omvangrijkere werken uitvoerden dan opgegeven in hun schrijven aan de burgemeester (een zeer groot deel van de woning werd afgebroken, het voorste gedeelte van de woning werd volledig herbouwd, het volledig dakgebinte en de gewelven tussen het gelijkvloers en de zolderverdieping van het achterste gedeelte van de woning werden verwijderd om volledig vervangen te worden, zo ook een belangrijk deel van de muren van de achterbouw), kunnen zich derhalve niet beroepen op het bekomen advies van de burgemeester om aan te voeren dat zij in de mening verkeerden dat de door hen effectief uitgevoerde werken niet vergunningsplichtige onderhouds- en instandhoudingswerken betroffen.

Na geïnformeerd te zijn dat enkel instandhoudings- en onderhoudswerken waren toegelaten, konden de beklagden niet ernstig gedacht hebben dat de door hen uitgevoerde werken, verschillend van de in hun brief opgegeven werken, hieronder konden vallen.

4.3.3. De beklagden roepen ook in dat sprake zou zijn van een gedeeltelijke vernietiging van de oude woning door stormschade op 29 oktober 2000.

De gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur vermeldt in zijn brief van 6 mei 2004 aan de procureur des Konings te leper dat er op die dag volgens het Koninklijk Meteorologisch Instituut windsnelheden werden gemeten van 72 km/uur en daags nadien van 80 km/u en dat er melding was van "schade door wind".

Dergelijke windsnelheden wijzen geenszins op storm in de gebruikelijke zin van het woord. Er was klaarblijkelijk vrij krachtige wind die blijkens de foto's eventueel beperkte oude en nieuwe muurgedeelten die vrij stonden door de werken heeft doen omwaaien; het wordt helemaal niet aannemelijk gemaakt dat de atmosferische omstandigheden de aard van de uitgevoerde werken hebben beïnvloed.

4.3.4. Kortom door de werken uit te voeren zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning handelden de beklagden in strijd met wat ieder normaal zorgvuldig en vooruitziend persoon verkerend in dezelfde feitelijke omstandigheden zou hebben gedaan.

5.1 De feiten ten grondslag liggend aan de verbeterde telastleggingen in de mate dat zij bewezen zijn verklaard zijn in hoofde van elke beklagde de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, daar zij onderling verbonden zijn door eenheid van doel en verwezenlijking, zodat ingevolge artikel 65 van het Strafwetboek voor deze samen telkens slechts één straf dient te worden opgelegd.

5.2. Bij de straffoemeting houdt het hof rekening met de aard van het bewezen misdrijf en met de respectieve persoonlijkheid van de beklagden, die geen respect konden opbrengen voor de desbetreffende voorschriften inzake ruimtelijke ordening en stedenbouw. Deze beklagden hebben wetens en willens een manifest wederrechtelijke toestand tot stand gebracht en in stand gehouden in een agrarisch gebied met ecologisch belang; zo hebben zij het belang van de gemeenschap bij de naleving van de voorschriften die een goede ruimtelijke ordening beogen ondergeschikt gemaakt aan hun persoonlijk belang. In het voordeel van elke beklagde houdt het hof rekening met de afwezigheid van niet uitgewiste veroordelingen. Een geldboete, zoals hierna bepaald, vormt een passende bestraffing van aard hen te doen inzien dat zij zich in de toekomst aan de voorschriften terzake dienen te houden.

5.3. Aan de beklagden kan evenwel de gunst van het uitstel van de tenuitvoerlegging van de hen opgelegde geldboete worden verleend, in de mate en voor de duur zoals hierna bepaald. De straf immers, opgelegd aan de beklagden, gaat de vijf jaar gevangenisstraf niet te boven en zij werden tot op heden nog niet veroordeeld tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden. Het is daarenboven te hopen dat de huidige veroordeling de beklagden zal aanzetten zich aan dergelijke feiten niet meer schuldig te maken.

5.4. Elke beklagde pleegde het misdrijf deels vóór, deels na 1 januari 2002, doch vóór 1 maart 2004 zodat de geldboetes, in euro uitgedrukt, te verhogen zijn met 40 opdecimen.

De beklaagden dienen als veroordeelden tot een correctionele hoofdstraf elk te worden verplicht tot het betalen van de bijdrage tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders die sedert 17 december 2005 € 25 bedraagt en dient vermeerderd te worden met 45 opdecimen tot € 137,50, ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten; deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

Zij dienen tevens elk veroordeeld te worden tot de vaste vergoeding van € 25.

6.1. De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur vordert als herstelmaatregel het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand inhoudend de afbraak van de betrokken woning, met inbegrip van alle nieuwgebouwde constructieonderdelen en van de restanten van de oude constructie en het verwijderen van alle afbraakmateriaal buiten het terrein, met verbeurte van een dwangsom bij niet-nakoming van het bevel tot herstel in de oorspronkelijke toestand (strafdossier stukken 13-16).

Voor zover de herstellvordering gesteund is op de verbeterde telastlegging A in de mate dat zij niet is bewezen is de vordering ongegrond.

6.2. De herstellvordering werd voor de rechter ingeleid op een ogenblik dat de vereiste van een eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, ingevoerd ingevolge de wijziging van art.149 § 1 DORO door artikel 8 van het decreet van 4 juni 2003, nog niet in werking was getreden. Krachtens art.198 bis DORO kan het hof deze vordering die nog niet aan de Hoge Raad is voorgelegd, alsnog voor eensluidend advies voorleggen, nu deze raad inmiddels is samengesteld en zijn huishoudelijk reglement op 16 december 2005 door de Vlaamse Regering is goedgekeurd (B.S. 13 januari 2006).

Het hof acht het in de gegeven omstandigheden evenwel noch nuttig, noch noodzakelijk de herstellvordering alsnog voor eensluidend advies aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid voor te leggen.

6.3. Het door de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur gevorderde herstel van de plaats in de vorige toestand is nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van het bewezen misdrijf een einde te stellen. De plaats werd niet in de vorige toestand hersteld en er is geen regularisatie overeenkomstig een daartoe verleende vergunning. Het gevorderd herstel legt aan de beklaagden geen onverantwoord hoge lasten op.

Art.149§ 1, eerste lid DORO bepaalt: "Naast de straf kan de rechtbank bevelen de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken, en/of bouw – of aanpassingswerken uit te voeren en /of een geldsom te betalen gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen (...)". Deze bepaling moet worden gelezen in de context van art.159 van de Grondwet, krachtens hetwelk het hof geen gevolg mag geven aan bestuurshandelingen die niet met de wetten overeenstemmen. Het hof dient de herstellvordering op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet, dan wel of ze op machtsoverschrijding of machtsafwending

berust. Meer bepaald dient het hof na te gaan of de beslissing van het bestuur om het herstel van de plaats in de vorige toestand te vorderen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Het behoort het hof niet de opportuniteit van de gevorderde maatregel te beoordelen.

Ter motivering van zijn herstellvordering wijst de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur er onder meer op dat het goed is gelegen in agrarisch gebied met ecologisch belang, zijnde gebieden die omwille van de belangrijkheid van de fauna en flora die zij herbergen of omwille van hun invloed op de aanpalende groengebieden een uitgesproken ecologische waarde hebben, zodat alleen die werken en handelingen er mogen worden uitgevoerd die het specifiek milieu van planten en dieren en de landschappelijke waarde niet schaden; hij stelt dat de wederrechtelijke uitgevoerde werken aldus een inbreuk plegen op het gewestplan en de wederrechtelijke toestand niet bestaanbaar is met de vigerende planologische voorschriften; hij stelt ook dat de decretale afwijkingsbepalingen voorzien bij artikel 195 bis, 3° van het DORO, die een afwijking op de voorschriften van een plan van aanleg toelaten indien de aanvraag het uitvoeren van instandhoudings- en onderhoudswerken betreft die betrekking hebben op de stabiliteit van een bestaande vergunde woning, niet van toepassing zijn gezien de wederrechtelijk uitgevoerde werken ruimer zijn.

Het hof is van oordeel dat, in acht genomen voormelde motieven van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, de vordering niet steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is. Het voordeel voor de goede ordening van de ruimte door het herstel van de plaats in de vorige toestand weegt op tegen de last die er voor de overtreders uit voortvloeit.

Kortom, tot de vordering tot herstel in de oorspronkelijke toestand werd beslist door de bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften; het blijkt niet dat zij werd genomen met machtsafwendings, machtsoverschrijding of miskennis van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur; zij strookt met de wet.

6.4. Gelet op het talmen van de beide beklagden om tot de uitvoering van het herstel over te gaan wordt door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur terecht de verbeurde van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot uitvoering van deze herstelmaatregel. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de beide beklagden om hiertoe zelf over te gaan.

De lange tijd sedert dewelke zij reeds konden overgaan tot het herstel en de ruime termijn welke hun thans hiertoe nog wordt verleend brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van art.1385 bis laatste alinea van het Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna de veroordeelden pas de dwangsom zullen kunnen verbeuren.

**OP DEZE GRONDEN,
Het hof, rechtsprekend op tegenspraak,**

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald,
2, 38, 39, 40, 41, 50, 65, 66 en 100 Strafwetboek,
162, 190, 194, 195, 210, 211 en 211 bis Wetboek van Strafvordering,
1, 8 en 14 van de Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het
uitstel en de probatie, zoals gewijzigd,
2 en 4, lid 1 van de Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de
euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als
bedoeld in artikel 78 van de Grondwet,
5 van het Decreet van 7 december 2001 tot regeling van enkele gevolgen
van de invoering van de euro in de Vlaamse regelgeving,
1 van de wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd door artikel 1.2° van de
programmawet van 24 december 1993 en door artikel 36 van de wet van
7 februari 2003,
28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen,
zoals gewijzigd door artikel 3 van de programmawet van 24 december
1993, artikel 23 van het KB van 19 december 2003 en artikel 1 van het
KB van 31 oktober 2005,
91 al. 2 van het K.B. van 28 december 1950 zoals gewijzigd door artikel 1
van het K.B. van 23 december 1993,
1 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001,
24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Verklaart het hoger beroep van het openbaar ministerie ontvankelijk en er
over beslissend met éénparige stemmen :

wijzigd het bestreden vonnis als volgt:

verbetert de telastleggingen A en B zoals vermeld in randnummer 2.1,

spreekt de beide beklaagden
vrij van de verbeterde telastlegging A voor zover zij betrekking heeft op de
periode vóór 1 mei 2000,

verklaart de verbeterde telastlegging A voor zover zij betrekking heeft op
de periode vanaf 1 mei 2000 tot 16 november 2000 én de verbeterde
telastlegging B in hoofde van de beide beklaagden
bewezen,

veroordeelt de beklaagden
ieder voor de verbeterde telastlegging A, in de mate dat ze bewezen werd
verklaard, en de verbeterde telastlegging B samen tot een geldboete van
€ 500, verhoogd met 40 opdecimen tot € 2.500 of telkens een
vervangende gevangenisstraf van drie maanden,

verleent uitstel van de tenuitvoerlegging van dit arrest gedurende een
termijn van drie jaar evenwel slechts voor de helft van de geldboete van
€ 500 en de vervangende gevangenisstraf.

legt de beklaagden elk de verplichting op een bedrag van € 25, verhoogd
met 45 opdecimen, aldus telkens gebracht op € 137,50, te betalen bij

wijze van bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, veroordeelt de beklaagden elk tot betaling van de vaste vergoeding van € 25,

verklaart de vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur tot herstel in de oorspronkelijke toestand voor zover gesteund op de verbeterde telastlegging A, in de mate dat zij niet bewezen wordt verklaard, niet gegrond,

beveelt aan elke beklaagde over te gaan tot het herstel van de plaats te Heuvelland, nader in de oorspronkelijke dagvaarding vermeld, in de oorspronkelijke toestand binnen een termijn van één jaar vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden door de afbraak van de betrokken woning met inbegrip van alle nieuwgebouwde constructieonderdelen en van de restanten van de oude constructie en het verwijderen van alle afbraakmateriaal buiten het terrein,

beveelt dat, voor het geval dat de plaats niet aldus in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen voormelde termijn, de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur en /of het college van burgemeester en schepenen van van ambtswege in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig hetgeen thans is bepaald in art.153 DORO,

zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur door elke veroordeelde een dwangsom zal worden verbeurd van € 50 per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van één jaar vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden,

veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de kosten in beide aanleggen gemaakt, deze aan de zijde van het openbaar ministerie in hun geheel bepaald op € 35,99 in eerste aanleg en op € 33,04 in beroep, vaststellend dat deze kosten ondeelbaar werden veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven.

Kosten:		
	Afschriften:	17,10
	Opstelrecht ber.bekl.:	
	Dagvaarding:	12,94
		<hr/>
		30,04
	+ 10 % :	3,00
		<hr/>
	Totaal :€	33,04

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **25 mei 2007**.

Aanwezig :

kamervoorzitter,
raadsheer,
raadsheer,

advocaat-generaal,

griffier;